

Orzeczenie sprostowano postanowieniem z dnia 27/07/2017r.

sygn. akt I Ns 628 /13

POSTANOWIENIE

Kędzierzyn – Koźle, dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 16.05.2017 r.

na rozprawie

sprawy z wniosku **(...) spółka cywilna (...) z siedzibą w K.**

z udziałem **(...) SA z/s w K.**

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

1. oddalić wniosek;

2. zasądzić od wnioskodawców B. S. i S. K.

solidarnie na rzecz uczestnika postępowania (...) SA z/s w K. kwotę 257,00 zł (dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

3. nakazuje ściągnąć od wnioskodawców B. S. i S. K. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 1.104,63 zł (jeden tysiąc sto cztery złote 63/100) tytułem wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów opinii biegłych.

Po sprostowaniu:

sygn. akt I Ns 628 /13

POSTANOWIENIE

Kędzierzyn – Koźle, dnia 30 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 16.05.2017 r.

na rozprawie

sprawy z wniosku **(...) spółka cywilna (...) z siedzibą w K.**

z udziałem (...) SA z/s w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

1. oddalić wniosek;

2. zasądzić od wnioskodawców B. S. i S. K.

solidarnie na rzecz uczestnika postępowania (...) SA z/s w K. kwotę 257,00 zł (dwieście pięćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem kosztów postępowania, w tym kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

3. nakazuje ściągnąć od wnioskodawców B. S. i S. K. solidarnie na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 1.104,63 zł (jeden tysiąc sto cztery złote 63/100) tytułem wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów opinii biegłych.

Sygn. akt I Ns 628/13

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy B. S. i S. K., wspólnicy spółki cywilnej (...) z/s w K. w dniu 17.07.2013 r. wnieśli do tut. Sądu o ustanowienie służebności przesyłu z udziałem uczestnika postępowania (...) S.A. z/s w K.. We wniosku wskazano, że przedmiotem ustanowienia służebności przesyłu jest stanowiąca własność wnioskodawcy nieruchomość gruntowa położona w miejscowości B., oznaczona jako działka nr (...), objęta księgą wieczystą KW Nr (...), prowadzoną przez tut. Sąd, zaś służebność ma polegać na uprawnieniu uczestnika postępowania (...) S.A do utrzymywania na tej nieruchomości jego urządzeń przesyłowych, dostępie i korzystaniu poprzez bieżącą eksploatację, dokonywanie kontroli, przeglądów, konserwacji, modernizacji, remontów, usuwania awarii, wymiany urządzeń posadowionych na nieruchomości w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego i niezakłóconego działania sieci przesyłowej uczestnika, w szczególności służebność ma obejmować prawo przechodu i przejazdu pasem o szerokości trzech metrów przez nieruchomość (w tym ciężkim sprzętem), przy czym służebność będzie wykonywana na części działki stanowiącej pas gruntu oraz drogę dojazdową, wyznaczoną na mapie przez biegłego geodetę w zamian za wynagrodzenie w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) zł rocznie, płatne w dwóch ratach półrocznych, do 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że wnioskodawca jest właścicielem wyżej opisanej nieruchomości, na której znajduje się jeden słup służący do utrzymania linii energetycznej, należący do uczestnika postępowania. W dziale III księgi wieczystej dla przedmiotowej nieruchomości nie wpisano obciążeń na rzecz uczestnika. Wnioskodawca wezwał uczestnika do zawarcia umowy, celem ustalenia służebności przesyłu, ale bezskutecznie.

W odpowiedzi na wniosek (k.24-31) pełnomocnik uczestnika postępowania wniósł o oddalenie wniosku, ewentualnie w przypadku nie uwzględnienia jego wniosku o doprecyzowanie żądania wnioskodawcy poprzez wskazanie, że uczestnik oraz każdy jego następca prawny będzie uprawniony do utrzymywania posadowionych i przebiegających przez nieruchomość urządzeń napowietrznej linii elektroenergetycznej oraz związanej z nią i wynikającej z obowiązujących przepisów prawa strefy ograniczonego korzystania z nieruchomości oraz korzystania z nieruchomości w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego i niezakłóconego działania napowietrznej linii elektroenergetycznej przebiegającej przez tę nieruchomość, w tym poprzez jej eksploatację, dokonywanie kontroli, przeglądów, konserwacji, napraw, modernizacji i remontów, także dokonywanie odbudowy, rozbudowy i przebudowy, usuwanie awarii lub wymiany urządzeń w całości lub ich poszczególnych części, jak również przez dostęp do urządzeń linii polegający na prawie przechodu i przejazdu przez nieruchomość (w tym ciężkim sprzętem), ponadto służebność będzie również polegała na obowiązku znoszenia przez właściciela nieruchomości zakazu utrzymywania w pasie technologicznym drzew, krzewów, roślinności przekraczającej 3 metry wysokości, przy czym służebność będzie wykonywana przez każdorazowego właściciela linii elektroenergetycznej na części działki

stanowiącej pas gruntu wyznaczony przez biegłego sądowego – z zakresu geodezji; o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa prawnego. Uczestnik wniósł również o uwzględnienie zarzutu nabycia przez niego w drodze zasiedzenia służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawcy. W uzasadnieniu swojego stanowiska uczestnik wskazał, że wnioskodawca nie wykazał w jaki sposób istnienie linii elektroenergetycznej i jej strefy ogranicza go w korzystaniu z nieruchomości oraz zakwestionował obliczone przez wnioskodawcę wynagrodzenie za służebność, które zgodnie z treścią przepisu 305 (2) k.c. powinno być odpowiednie, jednorazowe i uwzględniać stopień ingerencji służebności w prawo własności.

Uczestnik postępowania podniósł, że jest następcą prawnym oraz następcą w zakresie własności linii elektroenergetycznej 220 kV relacji B. –W., K. – W. przebiegającej przez nieruchomość wnioskodawcy. W okresie budowy przedmiotowej linii posługiwano się nazwą linia 220 kV relacji R. –S.. Inwestycja przesyłowa linii elektroenergetycznej 220kV relacji R. –S. została zrealizowana na podstawie decyzji Naczelnika Gminy B. z dnia 26 września 1973 r. znak: SB-403/173, wydanej w oparciu o art.35 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości, po rozpatrzeniu wniosku Zakładu (...) w N. z dnia 7 maja 1973 r. Naczelnik Gminy B. zezwolił w.w. zakładowi na budowę linii elektroenergetycznej 220 kV relacji R. –S., przebiegającej przez nieruchomości prywatne na terenie gminy B.. Po zakończeniu budowy linii elektroenergetycznej B. –W., K. – W. weszła ona w skład majątku Skarbu Państwa, zarządzanego przez Zakład (...) w N.. W związku z zarządzeniem Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia (...) z dnia 12 sierpnia 1975 r. w sprawie dostosowania terenowej organizacji energetyki do podziału administracyjnego państwa, Zakład (...) w N. uległ likwidacji z dniem 31 grudnia 1975 r. W (...) Zakładów (...) powyższym zarządzeniem utworzono Zakład (...) w O. z siedzibą w O., obejmujący obszar województwa (...) oraz Zakład (...) z siedzibą w G., obejmujący południowo-zachodnią część obszaru województwa (...). Następnie z dniem 31 grudnia 1988 r. Zakład (...) oraz Zakład (...) zostały wyodrębnione z dotychczasowego Południowego O. Energetycznego w K.. Wobec powyższego linia elektroenergetyczna 220 kV relacji B. –W., K. – W., stała się własnością Skarbu Państwa reprezentowanego przez Zakład (...) z siedzibą w O. oraz Zakład (...) z siedzibą w G..

Zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9 lipca 1993 r. z dniem 12 lipca 1993 r. dokonano podziału Przedsiębiorstwa Państwowego Zakład (...) z siedzibą w O. w celu przeniesienia przez Skarb Państwa zorganizowanej części mienia przedsiębiorstwa (w tym linii elektroenergetycznej 220 kV relacji B. –W., K. – W.) do spółki (...) S.A. Przedmiotowa linia została wniesiona jako aport do spółki (...) S.A.. Z protokołu przekazania i przejęcia linii i stacji najwyższych napięć, linia 220 kV relacji B. –W., K. – W. została przeniesiona z Zakładu (...) do (...) S.A. Spółka (...) S.A. (...) S.A.) była właścicielem linii i podmiotem korzystającym z nieruchomości wnioskodawcy od dnia 31.05.1994 r. W dniu 24.10.2007 r. spółka (...) S.A. zmieniła firmę na (...) S.A. W dniu 05.12.2007 r. Walne Zgromadzenie spółki (...) S.A. z siedzibą w W. podjęło uchwałę w sprawie udziału przedmiotowej spółki w podziale spółki (...) S.A., w wyniku (...) S.A. miała przejąć wydzieloną część majątku spółki (...) S.A. (wcześniej (...) S.A.) w tym linię elektroenergetyczną 220 kV relacji B. –W., K. – W.. Przejęcie majątku przez spółkę (...) S.A. nastąpiło z dniem wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego podwyższenia kapitału zakładowego spółki (...) S.A. tj. z dniem 28.12.2008 r.

W dniu 11.12.2008 r. spółka (...) S.A. zmieniła nazwę na (...) S.A. W dniu 09.01.2013 r. spółka (...) S.A. zmieniła nazwę na (...) S.A. (uczestnik postępowania)

Uczestnik postępowania jako początek biegu terminu zasiedzenia służebności przedmiotowej linii elektroenergetycznej relacji B. –W., K. – W. wskazał datę 31.12.1973 r. tj. koniec roku, w którym została oddana do eksploatacji przedmiotowa linia w części B.-W.. Okres 20-letniego zasiedzenia upłynął z dniem 31.12.1993 r. Przy założeniu złej wiary uczestnika do zasiedzenia służebności gruntowej o treści służebności przesyłu doszło z upływem 30 lat zatem poprzednik prawny uczestnika postępowania nabył służebność z dniem 31.12.2003 r. Uczestnik postępowania podniósł, że służebność przesyłu w stosunku do nieruchomości wnioskodawcy polega na prawie bezpośredniego korzystania z części gruntu zajętego pod pas technologiczny linii elektroenergetycznej, obowiązku znoszenia oddziaływania linii przesyłowej oraz prawie dostępu do instalacji, co wykonywał uczestnik i jego poprzednicy prawni. Uczestnik postępowania wskazał, że w oparciu o przepis art. 176 k.c. dolicza do czasu przez który posiada służebność, okres posiadania poprzedników prawnych tj. Zakładu (...) w N., Zakładu (...),

w ramach którego działał Zakładu (...) z siedzibą w O., Zakładu (...) z siedzibą w O. - bieg zasiedzenia na rzecz Skarbu Państwa), (...) S.A. , (...) S.A., (...) S.A. Uczestnik wskazywał, że od dnia wybudowania przedmiotowej linii elektrycznej, linia ta była stale i nieprzerwanie wykorzystywana przez przedsiębiorstwo energetyczne do przesyłania energii elektrycznej przez niego i jego poprzedników prawnych. Oznacza to, że uczestnik i jego poprzednicy prawni wykonywali na nieruchomości wnioskodawcy służebność odpowiadającą służebności przesyłu. Uczestnik powołał się również na domniemanie ciągłości posiadania wynikające z przepisu art. 340 k.c.

Uczestnik postępowania powołał się również na wynikające z przepisu art. 340 k.c. domniemanie dobrej wiary w zakresie objęcia w posiadanie przedmiotowej linii przez jego poprzednika prawnego tj. Skarb Państwa reprezentowany przez przedsiębiorstwo państwowe. Przedmiotowa linia elektroenergetyczna na nieruchomości wnioskodawcy została wybudowana na podstawie decyzji Naczelnika Gminy B. z dnia 26 września 1973 r. znak SB-403/1/73 wydanej na podstawie art. 35 ustawy o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości, która uprawniała poprzedników prawnych uczestnika do budowy linii elektroenergetycznej na terenie Gminy B..

Wnioskodawca w piśmie przygotowawczym z dnia 10.10.2014 r. (k. 118- 119) podnosił, że z przedłożonej przez uczestnika postępowania dokumentacji nie wynika, że decyzja dotycząca budowy napowietrznej linii energetycznej relacji R.- S. dotyczyła nieruchomości wnioskodawcy, nadto że uczestnik nie wykazał tożsamości linii określonej przez uczestnika jako W. K. i B. -W. z linią energetyczną przebiegającą przez nieruchomość wnioskodawcy. Dodatkowo wnioskodawca podniósł, że uczestnik w piśmie z dnia 11.01.2010 r. uznał roszczenie wnioskodawcy co do ustanowienia służebności przesyłu, zatem doszło (art. 305/4/ w zw. z art., 175 w zw. z art. 124 §1 pkt 2 k.c.) do przerwania biegu zasiedzenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawcy S. K. i B. S. jako wspólnicy spółki cywilnej (...) są współwłaścicielami na zasadach wspólności łącznej działki gruntu nr (...) o pow. 5,1200 ha, położonej w B., dla której Sąd Rejonowy w Kędzierzynie-Koźlu prowadzi księgę wieczystą nr (...). Wnioskodawcy przedmiotową działkę nabyli od (...) w B.. W dziale III księgi wieczystej dla przedmiotowej nieruchomości nie wpisano obciążeń na rzecz uczestnika postępowania. Na wyżej opisanej nieruchomości znajduje się budynek warsztatowy i budynki magazynowe w których działalność gospodarczą prowadzą wnioskodawcy. Na działce znajduje się metalowy słup energetyczny należący do uczestnika postępowania oraz przebiega - na długości ok. 200, ok. 40 metrów od granicy działki - linia elektroenergetyczna 220 kV. Ta część działki jest wydzierżawiona przez wnioskodawców na cele rolnicze. Około 10-15 lat temu zakład energetyczny dokonywał konserwacji linii energetycznej wjeżdżając na przedmiotową nieruchomość samochodami. Dojazd na działkę oraz dostęp do słupa energetycznego jest z dwóch dróg publicznych, od strony ulicy (...) i od ulicy (...).

dowód: odpis KW Nr (...) k. 7-9

akta księgi wieczystej KW Nr (...)

zeznania wnioskodawców S. K. i B. S.

k. 139-140

Pismem z listopada 1971 r. Główny Architekt Województwa w O. sporządził informację o możliwości i warunkach realizacji linii elektroenergetycznej 220 kV relacji R. – S. wskazując, że w oparciu o miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego Wydział Budownictwa, Urbanistyki i Architektury w O. możliwe jest przedsięwzięcie inwestycyjne w postaci linii energetycznej w/n 220 kV relacji R.- S. w przebiegu przez powiaty K. i R. .

W dniu 23 marca 1971 r. Komisja Planowania przy Radzie Ministrów wydała zaświadczenie lokalizacji ogólnej nr (...)dot. lokalizacji ogólnej dwutorowej linii energetycznej 220 Kw na trasie: R. woj. (...) -R. powiat R., woj. (...) -K., powiat K., woj. (...) – S., powiat K.. Przebieg linii 220 KV relacji R. – S. został pozytywnie zaopiniowany w listopadzie 1971 r.

dowód: informacja o możliwości i warunkach realizacji linii elektroenergetycznej 220 kV relacji R. – S. z listopada 1971 r. k. 104

- zaświadczenie lokalizacji ogólnej nr 951/71 z dn. 23.03.1971 r. k. 105

- pismo z dn. 27.11.1971 r. dot. pozytywnej opinii dla przebiegu projektowanej linii 220 kV relacji R. – S. k. 106

W dniu 26.09.1973 r. Naczelnik Gminy B. wydał decyzję nr (...) na podstawie art. 35 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości, mocą której zezwalał Zakładowi (...) w N. na budowę napowietrznej linii energetycznej 220 KV relacji R.- S. przebiegającej przez nieruchomości prywatne obywateli zamieszkałych na terenie gminy B.; zezwalał osobom upoważnionym na dostęp do przewodów i urządzeń w celu wykonywania czynności związanych z ich konserwacją. Na żądanie właścicieli nieruchomości miało zostać orzeczone odszkodowanie w trybie art. 35 ust. 3 i art. 36 wyżej powołanej ustawy.

dowód: decyzja Naczelnika Gminy B. nr SB-403/1/73 z dn.26.03.1973 r. k.41

Na podstawie zarządzenia nr 16 Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia (...) z dnia 12 sierpnia 1975 r. (§ 2.1 zarządzenia) został utworzony z dniem 1 stycznia 1976 r. Zakład (...) z siedzibą w N.. Prezes Rady Ministrów zarządzeniem nr 57 z dnia 30 grudnia 1988 r. w sprawie podziału niektórych przedsiębiorstw zgrupowanych we Wspólnocie (...) i (...) Brunatnego z dniem 31 grudnia 1988 r. dokonał podziału przedsiębiorstw państwowych zgrupowanych min. w Południowym O. Energetycznym w K. (§ 1 zarządzenia) i utworzył Zakład (...) z siedzibą w O..

Minister Przemysłu i Handlu zarządzeniem nr 189/O./93 z dnia 9 lipca 1993 r. dokonał podziału przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w O. i przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w O. w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa. Zgodnie z treścią § 1 powołanego zarządzenia z dniem 12 lipca 1993 r. nastąpił podział przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakład (...) w O. w celu wniesienia przez Skarb Państwa zorganizowanej części mienia przedsiębiorstwa do spółki akcyjnej (...) S.A. w W. oraz przekształcenie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w O. w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa pod nazwą Zakład (...) Spółka Akcyjna w O..

Zgodnie z treścią § 3 pkt. 3 1 powołanego zarządzenia Zakład (...) Spółka Akcyjna w O. wszedł we wszelkie prawa majątkowe i niemajątkowe Zakładu (...). Zakład (...) przekazał (...) S.A ((...) –S.A.) min. linię 220 kV relacji B.- W. o długości 25,60 km, linię 220 kV relacji W.- K. o długości 16,60 km.

W dniu 28.06.1993 r. Zakład (...) przekazał (...) S.A ((...) –S.A.) min. linię 220 kV relacji B.- W. oraz linię 220 kV relacji W.- K.

W dniu 31.05.1994 r. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszy Spółki (...) S.A z/s w W., którego porządek obrad obejmował min. podjęcie uchwały nr 1 o podwyższeniu kapitału tejże spółki w wyniku przejęcia majątku sieci przesyłowej i elektrowni szczytowo-pompowych. Podwyższenie kapitału zostało pokryte aportem, przekazanym spółce przez Skarb Państwa Ministra Przemysłu i Handlu na podstawie zarządzeń Ministra wymienionych w załączniku nr 1 do protokołu Walnego Zgromadzenia i protokołów zdawczo- odbiorczych wymienionych w załączniku nr 2 do tego protokołu.

Załącznik nr 1 do uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Spółki (...) S.A z dnia 31.05.1994 r. obejmował wykaz zarządzeń Ministra Przemysłu i Handlu w tym zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu nr 189/O./93 z dnia 9 lipca 1993 r., którym został dokonany podział przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w O. i przekształcenie przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Zakład (...) w O. w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa. Załącznik nr 2 do uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Spółki (...) S.A z dnia 31.05.1994 r. obejmował wykaz protokołów przekazania i przejęcia majątku z przedsiębiorstw energetycznych przekształconych na podstawie zarządzeń Ministra Przemysłu i Handlu i przekazanych spółce (...) S.A z/s w W. min. protokół przekazania linii i stacji najwyższych napięć

z Zakładu (...) do (...) S.A. (poz. 7) oraz protokół przekazania linii stacji najwyższych napięć z Zakładu (...) do (...) S.A. (poz. 13)

dowód: zarządzenie nr 16 Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia (...) z dn.12.08. 1975 r. k. 42 -49

- zarządzenie Prezesa Rady Ministrów nr 57 z dn.30.12.1988 r. w sprawie podziału niektórych przedsiębiorstw zgrupowanych we Wspólnocie (...) i (...) Brunatnego wraz z wykazem utworzonych przedsiębiorstw państwowych k. 50 – 57

-zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu nr 189/O./93 z dnia 9 lipca 1993 r. wraz z załącznikiem k. 58-59

- protokół przekazania –przejęcia linii i stacji najwyższych napięć z ZE G. do (...) S.A. k. 60-62

- protokół notarialny Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Spółki (...) S.A nr repr. A 991/94 k. 63-68

- załącznik nr 1 do uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Spółki (...) S.A z dnia 31.05.1994 r. k.69-73

- załącznik nr 2 do uchwały Walnego Zgromadzenia Akcjonariuszy Spółki (...) S.A z dnia 31.05.1994 r. k.74-78

W dniu 24.10.2007 r. spółka (...) S.A. zmieniła firmę na (...) S.A. z/s w L..

W dniu 05.12.2007 r. Walne Zgromadzenie spółki (...) S.A. z siedzibą w W. podjęło uchwałę w sprawie udziału przedmiotowej spółki w podziale spółki (...) S.A., w wyniku (...) S.A. przejęła wskazaną w uchwale część majątku spółki (...) S.A. (wcześniej (...) S.A.) w tym linię elektroenergetyczną 220 kV relacji B. –W., K. – W..

dowód: ogłoszenie w (...) ((...)) poz. 12424-12425 k.79- 88

Przejęcie majątku przez spółkę (...) S.A. nastąpiło z dniem wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego podwyższenia kapitału zakładowego spółki (...) S.A. tj. w dniu 28.12.2008 r.

W dniu 11.12.2008 r. spółka (...) S.A. zmieniła nazwę na (...) S.A. .

W dniu 09.01.2013 r. spółka (...) S.A. . zmieniła nazwę na (...) S.A.

dowód: -postanowienie Sądu Rejonowego dla M.St. Warszawy w Warszawie z dn. 24.10.2007 r. sygn. WA.XII NS-REJ.KRS/(...) k. 89-90

- protokół Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia (...) S.A nr repr. (...) k. 91 -97

- postanowienie Sądu Rejonowego dla M.St. Warszawy w Warszawie z dn. 28.12.2007 r. sygn. WA.XII NS-REJ.KRS/(...) k. 98-100

- postanowienie Sądu Rejonowego dla M.St. Warszawy w Warszawie z dn. 11.12. 2008 r. sygn. WA.XII NS-REJ.KRS/(...) k. 102

- postanowienie Sądu Rejonowego dla M.St. Warszawy w Warszawie z dn. 09.01. 2013 r. sygn. WA.XII NS-REJ.KRS/(...) k. 103

Pismem z dnia 11.01.2010 r. (...) S.A kierowanym do wnioskodawców wskazały, że z dniem 30.12.2007 r. stały się właścicielami linii elektroenergetycznej 220 kV relacji W.- B., W.-K. i wyraziły wolę ugodowego uregulowania sprawy poprzez umowne ustanowienie służebności przesyłu.

dowód: pismo (...) S.A z dn. 11.01.2010 r. k. 120

Pismem z dnia 22.03.2013 r. pełnomocnik wnioskodawcy wezwał (...) S.A do zawarcia umowy służebności przesyłu na działce nr (...) położonej w B. będącej własnością wnioskodawców.

dowód: pismo wnioskodawcy do (...) S.A z dn. 22.03.2013 r. k.10.

Biegła sądowa z zakresu geodezji i kartografii A. G. (1) w opinii wydanej na potrzeby niniejszego postępowania opracowała dwa warianty służebności z uwzględnieniem powierzchni zajmowanych przez urządzenia elektroenergetyczne oraz stref niezbędnych od ich prawidłowego korzystania. Służebność w wariantcie I, przedstawioną w szkicu stanowiącym załącznik nr 2 oznaczoną cyframi 88-92-93-94-87 o powierzchni 1.0170 ha z dojazdem z drogi wojewódzkiej nr (...) przez działki numer (...) należące do Gminy B.. Służebność w wariantcie II, w postaci szkicu stanowiącym załącznik nr 4 oznaczoną cyframi 88-92-93-94-87-90-100-98-97-95-89-96-99-91 o powierzchni 1.1712 ha, z dojazdem z drogi wojewódzkiej nr (...) przez przedmiotową działkę numer (...) istniejącą drogą wewnętrzną.

dowód: opinia biegłej z zakresu geodezji i kartografii A. G. k. 193-198

Biegły sądowy z zakresu szacowania nieruchomości A. K. (1) wyszacował wartość służebności przesyłu na przedmiotowej działce według wariantu I opinii sporządzonej przez biegłą z zakresu geodezji i kartografii na kwotę 153.600 zł.

dowód: opinia biegłego A. K. k. 256- 286, opinia uzupełniająca k. 326-329 oraz ustna opinia uzupełniająca biegłego.

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie wnioskodawcy wnieśli o ustanowienie służebności przesyłu na nieruchomości gruntowej stanowiącej ich własność, położonej w miejscowości B., na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A . z/s w K..

Wskazać należy, że w odniesieniu do służebności przesyłu należy wyróżnić dwie konstrukcje prawne: służebność o treści odpowiadającej służebności przesyłu, która mogła zostać nabyta przez zasiedzenie przed dniem 3 sierpnia 2008 r. oraz służebności przesyłu. Oba prawa mają analogiczną treść oraz pełnią te same funkcje, nie oznacza to jednak, że można je utożsamiać. Odmienna jest przede wszystkim ich podstawa prawna (art. 145 i 292 k.c.- w przypadku pierwszego prawa oraz art. 305¹-305⁴ k.c. w przypadku drugiego).

Instytucja służebności przesyłu została wprowadzona do polskiego systemu prawnego z dniem 3 sierpnia 2008 r., na podstawie ustawy o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 116, poz. 731). Zgodnie z treścią przepisu art. 305¹ k.c. nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). Wnioskodawcy jako podstawę prawną swojego wniosku wskazali przepis art. 305¹ k.c.

Uczestnik postępowania wnosił o oddalenie wniosku w zakresie ustanowienia służebności przesyłu zgłaszając zarzut zasiedzenia służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu przez jego poprzednika prawnego.

Zatem w sprawie sporne było, czy doszło do zasiedzenia służebności gruntowej, a jeśli tak - to na rzecz jakiego podmiotu oraz czy uczestnik jest następcą prawnym tego podmiotu.

Sąd Rejonowy na podstawie ustalonego w sprawie stanu faktycznego oraz w oparciu o treść art.292 k.c. przyjął, że uczestnik postępowania będący właścicielem urządzeń przesyłowych, dysponuje już prawem w postaci służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, tym samym nie pozwala to na uwzględnienie wniosku o ustanowienie służebności przesyłu. Istotą postępowania o ustanowienie służebności jest bowiem usankcjonowanie prawno-rzeczowego tytułu do władania cudzym gruntem w określonym zakresie, co w przypadku istnienia już prawa o takiej treści, czyni wniosek wnioskodawców bezprzedmiotowym. Zważywszy zatem na podniesiony przez uczestnika

postępowania zarzut zasiedzenia, Sąd Rejonowy w niniejszej sprawie w pierwszej kolejności musiał ustalić, czy uczestnik postępowania legitymuje się odpowiedniej treści służebnością, nabytą w sposób pierwotny. Zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 22.05.2013 r., III CZP 18/13, przed wejściem w życie art.305[1] - 305[4] k.c. było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu.

Z treści przepisu art. 292 k.c. wynika, że służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio. W ocenie Sądu, nie ulega wątpliwości, że linia elektroenergetyczna przebiegająca nad działką wnioskodawców i posadowiony tam słup, stanowią trwale i widoczne urządzenie, o którym mowa w powołanym przepisie art. 292 k.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego prawne pojęcie „urządzenia” oznacza bowiem wynik celowego działania, uzewnętrzniony w trwałej postaci widocznych przedmiotów czy mechanizmów, wymagających do swego powstania pracy ludzkiej. Tym samym usytuowany ponad gruntem i z gruntem tym trwale związany (poprzez wkopany w podłoże słup) odcinek sieci elektroenergetycznej (składający się z przewodów, konstrukcji nośnej, izolatorów itp.), stanowi niewątpliwie trwale i widoczne urządzenie. Zważywszy, że przedmiotowa linia przesyłowa istnieje na wymienionej we wniosku nieruchomości od 1973 r. i jest eksploatowana, z pewnością jest to urządzenie trwałe. Wnioskodawcy potwierdzili również, że ok. 10-15 lat wstecz, linia ta była poddana konserwacji przez zakład energetyczny.

Sąd za uczestnikiem postępowania przyjął, że bieg terminu zasiedzenia służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu przedmiotowej linii elektroenergetycznej relacji B. -W.- K.- W. rozpoczął się z dniem 31. (...), to jest z końcem roku kiedy linia ta została oddana do użytku. Jednakże Sąd nie podzielił stanowiska uczestnika postępowania w tym zakresie, że przedsiębiorstwo przesyłowe było w dobrej wierze. Elementem konstrukcji prawnej dobrej wiary jest przekonanie o tym, że określonej osobie przysługuje określone prawo, czego uczestnik nie wykazał. Sąd przyjął złą wiarę, zatem zasiedzenie przez poprzednika prawnego uczestnika postępowania (tj. (...) S.A z/s w W.) służebności odpowiadającej treścią służebności przesyłu nastąpiło z dniem 31.12.2003 r. Uczestnik postępowania złożył do akt decyzję Naczelnika Gminy B. z dnia 26.09.1973 r., która zezwalała Zakładowi (...) w N. na budowę napowietrznej linii energetycznej 220 KV relacji R.- S. przebiegającej przez nieruchomości prywatne obywateli zamieszkałych na terenie gminy B., co wskazuje na legalność całego procesu budowlanego i w konsekwencji - działanie zgodne z prawem. Uczestnik postępowania, jednakże nie wykazał, że jego poprzednik prawny uzyskał od poprzednika prawnego wnioskodawców zgodę na posadowienie urządzeń przesyłowych na przedmiotowej działce.

Zdaniem Sądu Rejonowego nie zasługiwał zarzut wnioskodawców w przedmiocie nie wykazania następstwa prawnego uczestnika postępowania w stosunku do Zakładu (...) w N.. Przedłożona przez uczestnika dokumentacja, w tym odpisy z KRS wskazuje, że następcami prawnymi Zakładu (...) w N. były kolejno: Zakład (...), w ramach którego działał Zakład (...) z siedzibą w O., Zakład (...), (...) S.A., (...) S.A., (...) S.A. oraz uczestnik postępowania.

Nie zasługiwał również na uwzględnienie zarzut wnioskodawców, że uczestnik nie wykazał ciągłości posiadania przedmiotowej linii. Po pierwsze wskazać należy na domniemanie ciągłości posiadania wynikające z przepisu art. 340 k.c. Po drugie zdaniem Sądu uczestnik wykazał ciągłość posiadania przedłożonymi do akt dokumentami, nadto nie ulega wątpliwości, że w trakcie eksploatacji linii dochodziło do przeniesienia posiadania spornej infrastruktury, każde kolejne przedsiębiorstwo przesyłowe dysponowało tymi urządzeniami po przekazaniu ich we władanie przez poprzednika (art. 348 k.c.) – skoro przesył energii dokonywany był przez cały czas. Zaznaczyć w tym miejscu należy, że brak jest podstaw do przyjęcia, by powstała w wyniku prywatyzacji państwowa spółka prawa handlowego ((...) S.A z/s w W.) nie mogła doliczyć okresu posiadania służebności w czasie, gdy trwałym i widocznym urządzeniem na cudzym gruncie władał Skarb Państwa ściśle odpowiednio przedsiębiorstwo państwowe (Przedsiębiorstwo Państwowe Zakład (...)). Możliwość taka nie jest bowiem w zasadzie kwestionowana w orzecznictwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2011 r. III CSK 251/10, Lex nr 1095830 czy postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2006 r. I CSK 11/05, Biul. SN 2006/5/11). Wymóg przeniesienia posiadania (art 176 § 1 kc), jak już wyżej wskazano, został w przedmiotowej sprawie spełniony. Skoro przesył energii przy użyciu spornej linii

był dokonywany przez cały czas, bez przerw, to niewątpliwie doszło do wydania (przekazania) służącej do tego celu infrastruktury. Wnioskodawcy nie wykazali okoliczności przeciwnych.

Wobec powyższego zdaniem Sądu Rejonowego wnioski o ustanowienie służebności przesyłu nie zasługiwały na uwzględnienie i należało go oddalić (pkt 1 postanowienia). Zgodnie z przepisem art. 305¹ k.c. warunkiem skutecznego żądania ustanowienia służebności przesyłu jest: posadowienie lub zamiar zainstalowania urządzeń przesyłowych, stanowiących własność przedsiębiorstwa, na gruncie osoby trzeciej oraz brak ograniczonego prawa rzeczowego o treści odpowiadającej służebności przesyłu, przysługującego przedsiębiorstwu, na rzecz którego służebność opisana w art. 305¹k.c. ma zostać ustanowiona. W niniejszej sprawie na datę złożenia wniosku ograniczone prawa rzeczowego o treści odpowiadającej służebności przesyłu już istniało.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut wnioskodawcy zgłoszony w toku postępowania, że uczestnik w piśmie z dnia 11.01.2010 r. uznał roszczenie wnioskodawcy o ustanowienie służebności przesyłu (k.119), tym samym doszło do przerwania biegu zasiedzenia służebności. Oświadczenie uczestnika postępowania w tym zakresie zostało złożone wnioskodawcom już po 31.12.2003 r., tj. po dniu kiedy poprzednik prawny uczestnika postawienia nabył służebność odpowiadającą służebności przesyłu.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o treść art. 520 § 3 k.p.c. zgodnie, z którym to przepisem jeżeli interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. W związku z oddaleniem wniosku Sąd zasądził od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwotę 240 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w oparciu o treść § 7 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz kwotę 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa(pkt.2 postanowienia).

W toku postępowania Skarb Państw z sum budżetowych wydatkował tymczasowo łączną kwotę 1.104,63 zł na pokrycie wynagrodzenia biegłych, którzy wydali opinie na potrzeby niniejszego postępowania. Zgodnie z treścią art. 83 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, kosztami w tym zakresie Sąd obciążył wnioskodawców (pkt.2 postanowienia).

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.

la n M. K.. adku po z dział wę26. (...)